

fjernefte Betænkelse ved den halve Rentegaranti; jeg er fuldstændig overbevist om — og hvis Nogen nærede alvorlig Tvivl, kunde jeg fremlægge en hel Del Data, som tydelig vilde vise det — at der ikke er nogen Risiko for Staten ved at overtage denne Garanti, som vil lette Optagelsen af Prioritetslaan og de første Stamaktier, eller hvilken Form Entreprenuerne ville bruge, og at der heller ikke vil være nogen Risiko med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, naar den bliver til Alvor ved en tilsvarende Bane i Holsten, enten den nu kommer til at gaa til Hamborg eller ad Lübeck til, hvorom der ogsaa har været Tale. I dette Tilfælde kan Regjeringen ogsaa uden Risiko for Statskassen gaa ind paa Rentegaranti for $\frac{3}{4}$ af Anlægs-kapitalen, men der er en anden Betænkelse, nemlig at denne Rentegaranti efter den Fortolkning, man før har set fra Regjeringens Side, skal kunne blive noget ganske Andet, end hvad der er tilfaldet. Der er i og for sig ikke Spor af Risiko ved at overtage Rentegaranti for det Halve eller i det andet Tilfælde, jeg omtalte, for $\frac{3}{4}$ af Anlægs-kapitalen; men hvis Regjeringen skulde ville anvende den Fortolkning, som den tidligere har brugt, nemlig at den ikke ved „den bevislig anvendte Anlægs-kapital“ forstaaer den Kapital, der virkelig gaar med til at bygge Banen, hvorimod den tillader Bedkommende at medregne det Kurstab, som fremkommer ved Salget af Aktierne, vil den Indskrænkning, her gives, kunne vinde ganske hort. Naar man regner Kurstabet til $\frac{1}{4}$, vil Regjeringen kunne komme til at garantere Alt, hvad det koster at anlægge Banen, og vil man give Fantastien frit Spillerum, og vil Regjeringen gennemføre dette efter min Mening aldeles vigtige Princip at lade Kurstabet komme med i Beregning, kan Garantien komme til at gjælde det Hele, dersom der sælges til det Halve. Der er der en Risiko og en Fare. Hvis den værende Minister, om ikke gennem en Bestemmelse i Loven, saa blot ved en Udtalelse af sin Opfattelse af, hvorledes Regjeringen vil anvende den hele Bestemmelse, vilde give Thinget en Sikkerhed, er jeg overbevist om, at vi med den fuldstændigste Fortrosthed kunne ved-

tage Garantien. Naar jeg ikke stiller mig paa det lokale Standpunkt, som Hensynet til min Valgkreds kunde paalægge mig, men paa et almindeligt Standpunkt, maa jeg sætte Pris paa, at Regjeringen i Henhold til hvad vi talte om under Finantslovens Behandling med Hensyn til det Jernbanespørgsmaal, som dengang kom op, vil give os denne Tilfikkering. Naar det sker, nærer jeg det Haab, at Thinget uden nogensomhelst Betænkelse vil gaa ind paa det Forslag, her foreligger. Om vi end maatte have staaet Forholdet fast ved den Udtalelse, Finantsudvalget har gjort gjældende gennem mig som Ordfører, synes det mig paa den anden Side heldigt, om vi dog kunde faae noget større Betryggelse derigennem, at den værende Minister, da dette Udtryk igjen er kommet frem, vilde udtale sig bestemt derom.

O. Christensen: Thinget kjender mig jo og veed, at jeg ikke er den varmeste Anbefaler af de nyde Jernbaner, men det er aldeles ikke, fordi de angaa Sjælland. Naar der opstaar finantsielle Betæneligheder hos mig, er det mig altid aldeles ligegyldigt, om hvilke Anlæg Spørgsmaalet dreier sig, og jeg staar akkurat paa samme Maade ligeoverfor det Jernbaneanlæg, som dette Lovforslag behuder, thi jeg kan ikke se Andet, end at vi — havde jeg nær sagt — efterhaanden komme i et helt Uføre. For det Første kan jeg, især efter hvad den værende sidste Taler har bemærket, ikke indse, hvor Grændsen omtrent vil blive for den Rentegaranti, som Staten skal præstere, efterdem den i Henhold til § 5 kan skrues op til en efter min Mening forfærdelig Størrelse, men, hvad det Finantsielle angaar, ser jeg ligesaa stor Fare i § 2, naar der staar deri: „Der forbeholdes Staten Ret til efter 25 Aar fra Banens Aabning at overtage Banen med de paa den hvilende Forpligtelser imod kontant Indløsning af de udstedte garanterede og ugaranterede Aktier til en Pris lig Gjennemsnittet af disse Aktiers Markedspris paa Kjøbenhavns Børs i de sidste tre Aar.“ Jeg tror ikke, at der skal stor Skarpsindighed til for at kunne forestille sig, hvorledes dette vil gaa. Naar der er forløbet